

10 noiembrie - 16 noiembrie

Când apar conflicte

Textul de memorat: „*Toți care ați fost botezați pentru Hristos v-ați îmbrăcat cu Hristos. Nu mai este nici iudeu, nici grec; nu mai este nici rob, nici slobod; nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă toți sunteți una în Hristos Isus.*” (Galateni 3:27,28)

Una dintre cele mai dificile sarcini ale bisericii creștine este păstrarea unității când apar diferențe de opinie în chestiuni legate de identitatea și de misiunea ei. Diferențele acestea pot avea consecințe devastatoare.

Comunitățile creștine de astăzi nu se deosebesc cu nimic de cele din Noul Testament. Oamenii sunt oameni și inevitabil apar conflicte, uneori chiar și în aspecte importante. În biserica primară, unele conflicte au apărut din cauza unui presupus prejudiciu adus unei categorii de persoane și din cauza interpretării diferite a unor relatări și practici importante din Vechiul Testament. Tensiunile acestea ar fi putut distruge biserica încă din prima ei etapă de existență dacă apostolii și conducătorii n-ar fi căutat îndrumare la Duhul Sfânt și în Scripturi pentru a le aplană.

În urmă cu câteva săptămâni, am studiat despre experiența unității în biserica primară. Săptămâna aceasta vom vedea cum a rezolvat biserica primară conflictele interioare care au lovit în unitatea ei și care i-au pus în pericol existența. Care au fost mai exact conflictele acestea, cum au fost ele rezolvate și ce putem învăța astăzi din aceste experiențe?

Duminică, 11 noiembrie – Prejudecăți etnice

1. Ce problemă apărută în biserica primară i-a determinat pe unii să se plângă? Faptele 6:1

Se pare că unii creștini din biserica de la început aveau prejudecăți față de văduvele evreilor care vorbeau grecește și acestea primeau mai puține ajutoare decât cele care vorbeau evreiește. De aici au apărut „cârteli”. Interesant că deosebirile etnice au creat probleme atât de devreme în biserică!

2. Ce pași simpli a făcut biserica primară pentru a rezolva această neînțelegere? Faptele 6:2-6

Creșterea rapidă a bisericii a adus și o înmulțire a sarcinilor apostolilor. Alegerea acestor șapte oameni, numiți de regulă „diaconi” (deși nu sunt numiți așa în Noul Testament), a aplanat tensiunea din biserica din Ierusalim și a permis implicarea mai multor persoane în slujire.

Apostolii au ascultat cu atenție plângerea credincioșilor vorbitori de greacă și le-au propus o soluție: să aleagă ei șapte bărbați care să lucreze ca asociați ai apostolilor. Credincioșii au recomandat șapte ucenici, toți vorbitori de greacă și „vorbiți de bine, plini de Duhul Sfânt și înțelepciune”. Slujirea apostolilor, care însemna, până la acel moment, atât propovăduirea Cuvântului lui Dumnezeu, cât și împărțirea ajutoarelor pentru văduve, a fost divizată în două domenii de activitate, fiecare la fel de valoros pentru vestirea Evangheliei. Luca folosește același cuvânt pentru „a sluji” și „slujbă” (diakonia) când vorbește despre lucrarea apostolilor de propovăduire a Cuvântului lui Dumnezeu și despre lucrarea diaconilor de împărțire a ajutoarelor (Faptele 6:1).

Ce semnificație are faptul că cei doisprezece au adunat mulțimea ucenicilor (Faptele 6:2) pentru a găsi o soluție împreună cu ei?

Luni, 12 noiembrie – Convertirea neamurilor

Convertirea neamurilor la Evanghelia lui Isus Hristos constituie un eveniment care anunță în cartea Faptele apostolilor ivirea celui mai însemnat conflict din viața bisericii primare, unul care avea să-i amenințe existența și misiunea.

3. Ce indicii avem în următorul pasaj că Duhul Sfânt a lucrat la inima mai multor oameni în scopul creării condițiilor pentru convertirea neamurilor? Faptele 10:1-23

Pentru Petru, viziunea aceasta trebuie să fi fost ciudată, chiar șocantă - ca evreu credincios, care ținea Legea (Leviticul 11, Ezechiel 4:14 și Daniel 1:8), el nu mâncase niciodată carne necurată. Însă viziunea nu era despre alimentație, ci despre barierele dintre evrei și neamuri, care blocau răspândirea Evangheliei.

În primele decenii, biserica creștină era compusă în principal din evreii care au crezut că Isus era Mesia cel promis în profeții. Ei respectau Legea exact așa cum fuseseră învățați. Nu considerau că Evanghelia lui Isus Hristos ar fi înlăturat sau ar fi desființat vreo poruncă din Vechiul Testament (vezi Matei 5:17-20).

4. Cum a interpretat Petru viziunea primită în lope? De ce așa? Faptele 10:28,29,34,35

Duhul Sfânt pregătea terenul pentru ca neamurile să fie permise în biserica creștină. Iar primirea lor nu trebuia condiționată de circumcizie și de convertirea la iudaism. Revărsarea Duhului Sfânt asupra lui Corneliu și asupra celor din casa lui, într-un mod asemănător cu revărsarea Lui asupra ucenicilor în Ziua Cincizecimii (Faptele 10:44-47), i-a convins pe Petru și pe prietenii lui că aceasta era voia lui Dumnezeu. Dacă Duhul Sfânt a coborât peste neamuri la fel cum a coborât peste evrei, era clar că circumcizia nu era obligatorie pentru a deveni un credincios al lui Isus. Concluzia aceasta a pregătit terenul pentru apariția unui conflict teologic major între primii creștini.

Marti, 13 noiembrie – Duhul Sfânt conduce

Când au aflat despre cele întâmplate în Cezareea cu Corneliu, conducătorii comunității creștine din Ierusalim i-au cerut explicații lui Petru. Erau nemulțumiți de atitudinea lui, întrucât, potrivit Legii lui Moise, evreii credincioși nu aveau voie să stea la masă cu neamurile (Faptele 11:3).

5. Cum le-a răspuns Petru? Ce idee vrea să le transmită când le povestește ce s-a întâmplat? Faptele 11:4-18

Deși unii au pus sub semnul îndoielii legitimitatea acțiunilor lui Petru și a deciziei lui de a-i boteza pe acești oameni necircumciși, existau șase martori care să confirme faptul că Duhul Sfânt Se manifestase în ocazia aceea la fel ca în Ziua Cincizecimii. Îndrumarea și conducerea Duhului Sfânt în acest caz nu puteau fi contestate și coborârea Lui asupra neamurilor a fost acceptată (Faptele 11:18).

6. Ce s-a întâmplat mai departe în viața bisericii primare? Faptele 11:19-24

Probabil că unii credincioși din Ierusalim au privit convertirea lui Corneliu și a celor din casa lui ca pe o excepție, o situație care nu avea să se mai repete. Însă Duhul Sfânt avea alte planuri. Pe măsură ce ucenicii au plecat din Ierusalim și din Iudeea, din cauza persecuției dezlănțuite după uciderea lui Ștefan (Faptele 8:1), și s-au răspândit în Samaria, Fenicia, Cipru și Antiohia, tot mai mulți oameni dintre neamuri L-au primit pe Isus ca Mântuitor personal. Isus prevestise acest lucru (Faptele 1:8). Desigur, convertirea neamurilor într-un număr atât de mare a fost un lucru minunat, însă, dacă ne punem în locul credincioșilor evrei de la început, ne dăm seama că nu era simplu să găsești atitudinea potrivită.

Ce concepții dragi nouă despre biserică și despre mesajul nostru ne rețin mărturia?

Miercuri, 14 noiembrie – Adunarea bisericii din Ierusalim

7. Care sunt cele două chestiuni care au stârnit neînțelegeri serioase în biserica primară? 1 Faptele 15:1,2; Galateni 2:11-14

Biserica de la început s-a confruntat cu o grea amenințare pentru unitatea ei. Unii creștini evrei considerau că mântuirea era posibilă doar pentru cei care făceau parte din poporul legământului, deci circumcizia era obligatorie. În același timp, ei credeau că, pentru a fi credincioși și pentru a-și păstra mântuirea, trebuiau să evite orice legătură cu cei din alte popoare.

Evreii aveau tradiții foarte stricte în ce privește relațiile cu străinii. Însă, când apostolii au început să lucreze cu străinii dornici să devină urmași ai lui Isus, tradițiile acestea au fost o piatră de poticnire pentru noua comunitate creștină. Ei considerau că, întrucât Mesia era Mântuitorul poporului legământului lui Dumnezeu, așa cum vestea Vechiul Testament, pentru a fi mântuiți, străinii trebuiau să devină mai întâi evrei și să respecte cerințele legământului.

8. Ce probleme au fost prezentate în cadrul Adunării de la Ierusalim? Faptele 15:3-22

Problema abordată aici izvora din interpretările tradiționale ale unor porunci din Vechiul Testament referitoare la circumcizie și la relațiile cu străinii. Apostolii, prezbiterii și delegații bisericii din Antiohia se pare că au dezbătut chestiunea mult timp, fără să găsească vreo soluție.

Apoi au luat cuvântul Petru, Barnaba și Pavel care și-au povestit experiențele din lucrarea cu neamurile. Urmarea: mulți dintre cei prezenți au reușit să înțeleagă. Norii tradițiilor înrădăcinate de secole se destrămau în lumina Evangheliei.

Ți s-a întâmplat vreodată să-ți schimbi o convingere la care ținai mult? Ce lecție învățată atunci te-ar putea ajuta într-o ocazie viitoare similară?

Joi, 15 noiembrie – O soluție dificilă

Biserica din Antiohia a dat dovadă de încredere când și-a trimis reprezentanții la Ierusalim cu dorința de a căuta cea mai bună soluție la problema cu care se confrunta. La final, Iacov, fratele Domnului Isus, cel care se pare că a condus întâlnirea, și-a exprimat părerea cu privire la ce era bine de făcut (Faptele 15:13-20). Apoi adunarea a hotărât că străinii puteau deveni creștini fără să se convertească la iudaism și fără să fie circumciși.

9. Ce vestiseră profeții cu privire la popoarele vecine cu Israelul? Amos 9:11,12; Ieremia 12:14-16

Planul lui Dumnezeu a fost de la bun început să mântuiască lumea întreagă prin mărturia și experiența Israelului. Când l-a chemat pe Avraam, a intenționat ca toate familiile pământului să fie binecuvântate prin el și prin urmașii lui (Geneza 12:1-3). Conducerea Duhului Sfânt, lucrarea lui Petru, a lui Barnaba și a lui Pavel cu neamurile și convertirea multor oameni dintre neamuri erau dovezi care i-au ajutat pe conducătorii bisericii din Ierusalim să înțeleagă că multe profeții din Vechiul Testament se împlineau sub ochii lor.

De fapt, Dumnezeu dăduse legi cu privire la neamurile care doreau să facă parte din Israel și, în hotărârea pe care a anunțat-o, Iacov a făcut referire la aceste legi (Faptele 15:29; Leviticul 17; 18). Dumnezeu îi chema pe cei dintre neamuri să se alăture poporului Său și să primească mântuirea adusă de Isus. Duhul Sfânt i-a ajutat să înțeleagă mai bine din Scriptură adevăruri fundamentale neînțelese de ei până atunci. Iar credincioșii din Antiohia, aflând de hotărârea luată în Ierusalim, „s-au bucurat de îmbărbătarea pe care le-o aducea” (Faptele 15:31).

Iată un frumos exemplu despre cum a reușit biserica primară să evite o criză majoră prin supunerea față de Cuvântul lui Dumnezeu, printr-o atitudine de dragoste, colaborare și încredere și prin călăuzirea Duhului Sfânt.

Ce avem de învățat de aici despre dispoziția de a asculta părerile altora și, mai ales, ce spune Dumnezeu?

Vineri, 16 noiembrie – Un gând de încheiere

„Consiliul care hotărâse asupra acestei probleme era compus din apostoli și învățători care se evidențiaseră în întemeierea de biserici creștine printre iudei și printre neamuri și din delegați aleși din diferite locuri. (...) Consiliul a hotărât potrivit cu ceea ce le dictase judecata luminată și potrivit cu demnitatea bisericii întemeiate pe voința divină. (...)

Nu întreg corpul creștinilor a fost chemat să se pronunțe asupra acestei probleme. «Apostolii și prezbiterii», oameni cu influență și cu judecată, au fost aceia care au chibzuit și au alcătuit hotărârea care, după aceea, a fost acceptată de toate bisericile creștine. Totuși nu toți au fost mulțumiți cu acea hotărâre; a fost o mică grupă de frați ambițioși și încrezuți în ei înșiși, care au desconsiderat-o. Oamenii aceștia și-au luat sarcina să lucreze pe propria răspundere. Ei s-au dedat la tot felul de murmurări și căutări de greșeli, propunând noi planuri și căutând să năruie lucrarea bărbaților pe care Dumnezeu îi rânduiseră să învețe solia Evangheliei. Chiar de la început, biserica a avut de întâmpinat asemenea piedici și va avea mereu, până la încheierea vremii.” - Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, ed. 2014, p. 144

Pentru studiu suplimentar: *Faptele apostolilor*, capitolele 14 și 19.

BIBLIA ȘI CARTEA ISTORIA MÂNTUIRII – STUDIU LA RÂND

Biblia: Geneza 21-27

1. Ce anume l-a pus Abimelec pe Avraam să jure?
2. Cum se numea întâiul născut al lui Nahor și unde mai este întâlnit numele lui?
3. Cine „s-a așezat în fața tuturor fraților lui”?
4. Din ce cauză spunea Rebeca: „M-am scârbit de viață”?

Istoria mântuirii, capitolul 38

5. Ce anume a scotit (prevăzuse) Pavel în mod greșit?